

Arnhem, 26 februari 2023

Lief Carnaval,

Blauwer dan de lucht deze week
was de aangiftebrief van de belasting die in de bus viel,
ook een manier om de tijd te meten.

De estafettehoest die van gezinslid op gezinslid springt
in een kringloop van herbesmetting
is weer aan een nieuwe ronde begonnen

en het was Carnaval in Arnhem,
het feest van de omgekeerde wereld.

De aanloop naar veertig dagen vastentijd
werd gevierd met halve liters bier
door ongeschoren zebra's
in een colonne van haastig in elkaar geknutselde
praalwagens van papier-maché –

wat ik na drie covidjaren van onthouding wat magertjes vond.

Maar er was snoep, veel snoep,
een omgekeerde paraplu vol voor ieder kind –
terwijl ze zelf doorweekt regenden

de buit werd thuis bijgestort in de schatkist
die nog vol zat met Sint-Maarten-zoet.

Zoveel suiker in dit huis dat de stenen diabetes krijgen.

Wij lijden niet aan schaarste maar aan overvloed.

Toen de optocht was voorbijgestampt
naar de ons omringende dorpen
en natte confetti
als vermorzelde splinters regenboog op het asfalt lag

schikte ik mijn eenhoornpruik
en verlangde ik naar een wereld die zich werkelijk eens om zou keren.

Geen aangekondigde aanslag met retourenvelop,
maar een Mariablauwe brief vol belofte.

Geen gruis uit kinderbedden,
maar luchtpijpen vrij van slijm en rochels.

En het meest naïef, natuurlijk,
maar wat is hoop anders dan weerstand bieden aan cynisme;
niet nog een jaar of langer oorlog in Europa;
maar een vrede die langer standhoudt
dan verregende confetti.